

Arrest

nr. 278 404 van 7 oktober 2022
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Pegasuslaan 5
1831 DIEGEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 25 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 4 oktober 2019 voor de eerste maal een verzoek om internationale bescherming in. Op 14 september 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekster een beslissing tot weigering van de vluchtelingen-status en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze weigeringsbeslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 21 december 2021 bij arrest nr. 265 984.

1.2. Op 6 januari 2022 dient verzoekster een volgend verzoek om internationale bescherming in. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal) verklaart dit volgend verzoek niet-ontvankelijk op 15 april 2022. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Venezolaans staatsburger en u bent geboren in Valle De La Pascua in de deelstaat Guarico. In 2009 verhuisde u naar Caracas waar u samenwoonde met uw ex-echtgenoot. Jullie zijn officieel gescheiden in 2011, maar u bleef toch bij hem inwonen omdat jullie nog een poging wilden doen om jullie relatie te redden. U behaalde een diploma informatica aan de universiteit en u werkte tussen 2008 en 2011 voor een technologiebedrijf. Na een reorganisatie verloor u echter uw job. U participeerde aan een referendum tegen de toenmalige president Chavez. De gegevens van de ondertekenaars van dit referendum werden nadien openbaar gemaakt in de vorm van de zogeheten Tascón lijst, waardoor u geen nieuwe job kon vinden en zelfs geen eten kon kopen. U begon dan als zelfstandige met de verkoop van natuurlijke cosmetica en huidverzorgingsproducten. U stelt dat u uw merknaam niet kon registreren omdat u op de Tascón lijst staat. Om dezelfde reden kon u in Venezuela ook geen echtscheidingsakte krijgen. U had deze nodig omdat u wilde hertrouwen met uw ex-partner. In 2015 sloot u zich aan bij een evangelische kerk en u werd lid van de christelijke partij Nuvipa die deel uitmaakt van uw kerkgemeenschap maar niet tot de officiële oppositie behoort. U vervulde logistieke taken, u ging op straat staan met een truitje van de partij om mensen te informeren en op 8 december 2015 was u getuige voor uw partij bij de verkiezingen. Daarnaast nam u ook deel aan manifestaties tegen de overheid. Op 11 juli 2016 waren u en uw ex-man het slachtoffer van een carjacking toen jullie met de wagen onderweg waren van de kerk naar huis. Uw ex deed diezelfde avond een aangifte bij de politie maar telkens als u bij de CICP (Scientific, Penal, and Criminal Investigation Service Corps) ging vragen naar een stand van zaken lieten ze u urenlang wachten om vervolgens te zeggen dat er geen nieuws was. In 2017 werd uw gsm gestolen in de kerk. U stelt dat er ook info opstond over de partij en manifestaties. U meent dat uw gsm gestolen werd door een infiltrant. In 2018 stapte u uit de partij, u bood nog wel steun maar minder opvallend dan vroeger. In 2018 kocht u een nieuwe wagen en toen jullie eind februari/begin maart 2018 van de kerkdienst kwamen werden jullie tegengehouden door vier mannen. Ze poogden jullie te ontvoeren maar jullie konden ontsnappen. Ze gingen wel aan de haal met uw handtas en de inhoud ervan, jullie gsm's, twee bijbels en de lunchbox van uw ex. In mei 2019 verliet u Venezuela en reisde per vliegtuig naar de Verenigde Staten. U werd op de luchthaven van Caracas tegengehouden door twee agenten van de Guardia Nacional die u vragen begonnen te stellen. De agenten werden afgeleid toen er een andere passagier voorbij kwam waardoor u gewoon kon doorlopen. U verbleef gedurende vier maanden bij een vriendin en dan reisde u vanuit de VS per vliegtuig naar Nederland waar u uw zus ging bezoeken. Daarna kwam u naar België en u deed hier een verzoek om internationale bescherming op 4 oktober 2019. Tot slot voegt u toe dat uw bankrekening in Venezuela na uw vertrek werd afgesloten. U stelt dat dit gebeurde op basis van gegevens gekoppeld aan uw paspoort en dat u daardoor onder meer uw sociale zekerheidsbijdrage niet meer kan betalen.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: een verlopen paspoort afgeleverd op 14 maart 2012; een verlopen paspoort afgeleverd op 29 mei 2017; uw identiteitskaart; uw Carnet de la Patria, uw rijbewijs, een kopie van een gedeelte van de gegevens van een klacht dd. 11 juli 2016 die uw ex-echtgenoot indiende nav de diefstal van zijn wagen; een uittreksel uit de databank van Sapi (autonome dienst voor intellectuele eigendom) waaruit blijkt dat uw verzoek om uw merknaam te registreren nog hangende is; prints van de inlogpagina van Banco Mercantil als bewijs dat uw bankrekening geblokkeerd is; echtscheidingsdocumenten en 4 foto's ter staving van uw deelname aan activiteiten van Nuvipa. Na het persoonlijk onderhoud maakte u nog een foto over alsook enkele opmerkingen over de notities.

Op 14 september 2021 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geoordeeld dat uw politieke engagement tegen het regime van Maduro eerder beperkt was en dat u niet aantoonde dat er enige link was tussen de door u aangehaalde administratieve problemen en uw beperkt activisme. Betreffende de aangehaalde carjacking, de diefstal van uw gsm en de poging tot carjacking werd vastgesteld dat uit niets blijkt dat het om meer zou gaan dan loutere criminaliteit en dat u persoonlijk gevisieerd zou zijn geweest omwille van uw politieke activiteiten. U diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 21 december 2021 werd de beslissing van het CGVS door de Raad bevestigd. U diende geen cassatieberoep in.

Op 6 januari 2022 deed u een tweede verzoek om internationale bescherming. U blijft vasthouden aan uw oorspronkelijke vluchtmotieven en u herhaalde dat uw bankrekeningen werden geblokkeerd en dat u benaderd werd door hen. U voegt echter toe dat u in het verleden in Venezuela heel actief was op sociale media en dit vooral op Twitter en Instagram. Voorts beweert u dat er nog een incident is gebeurd dat u niet vermeldde tijdens uw eerste verzoek. In de heilige week van 2016 zou jullie keukenraam vernield zijn. Niemand had iets gezien en jullie dienden geen klacht in omdat jullie bang waren. U stelt voorts dat er vijf

mannen van Sebin (Bolivarian Intelligence Service) bij uw bovenburen probeerden binnen te dringen maar dit zou hen niet gelukt zijn. Uw moeder zou al drie jaar opgesloten leven in Venezuela omdat er veel geweld is in haar buurt. Zo zou er geschoten zijn op een appartementsblok. Op 28 juli 2020 kreeg ze ook een telefoontje van een onbekende man die naar u vroeg. Verder verklaart u dat u stress hebt en hiervoor in behandeling bent bij een psycholoog. U bent ook zwanger en verklaart dat u in april 2022 zal bevallen. In geval van terugkeer naar Venezuela vreest u dat u en uw ongeboren kind vermoord zullen worden. U voegt nog toe dat uw kind Venezuela nooit gezien heeft. Tot slot voegt u toe dat u in België een integratiecursus volgde, de taal aan het leren bent, gewerkt hebt als poetsvrouw en aan het sparen bent voor een eigen appartement. Ter staving van uw verzoek legde u op de DVZ kopieën voor van foto's en screenshots met handgeschreven commentaar in de marge. Na het onderhoud op de DVZ maakte u nog volgende documenten over: 2 screenshots van een Instagram bericht over Biden en de dictatuur van Maduro en 3 screenshots en een begeleidende email waaruit moet blijken dat u het slachtoffer werd van een poging tot hacking nadat u op twitter een comment had geplaatst waarin u naar president Maduro hebt verwezen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaart dat de gedachte dat u zou moeten terugkeren naar Venezuela u heel veel stress bezorgt en dat u hiervoor een psychologische behandeling volgt (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 12). U legt echter geen attesten voor ter staving van deze behandeling.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband moet vooreerst benadrukt worden dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen omdat geoordeeld werd dat uw politieke engagement tegen het regime van Maduro eerder beperkt was en dat u niet aantoonde dat er enige link was tussen de door u aangehaalde administratieve problemen en uw beperkt activisme. Betreffende de aangehaalde carjacking, de diefstal van uw gsm en de poging tot carjacking werd vastgesteld dat uit niets blijkt dat het om meer zou gaan dan loutere criminaliteit en dat u persoonlijk geïmpliceerd zou zijn geweest omwille van uw politieke activiteiten. Uw beroep tegen deze beslissing werd door de RvV bevestigd.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Integendeel, u verwees opnieuw naar uw eerdere verklaringen over uw activisme tegen het regime van Maduro en de problemen die volgens u daaruit voortvloeiden (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16 en 19). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter en alleen vasthoudt aan uw eerder aangehaalde motieven is niet van dien aard om de voorgaande beoordelingen in een ander daglicht te plaatsen.

Dat uw moeder is opgebeld door een onbekende die naar u vroeg is een loutere blote bewering die u niet aan de hand van overtuigende feiten of elementen hebt gestaafd (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 18). Van het feit dat ze al drie jaar binnen blijft en dat de Sebin bij haar bovenburen trachtte binnen te komen kan hetzelfde gezegd worden. Uit de foto van een gedeelte van het gsm scherm van uw moeder (foto 18) kan niets worden afgeleid over de inhoud van het gesprek met een persoon die haar op 28 juli 2020 gebeld heeft. Dat het werkelijk de gsm van uw moeder betreft en dat de beller een man was die zijn identiteit niet prijs gaf kan evenmin worden vastgesteld. Uit de screenshot van de foto van een hond (volgens uw beweringen de profielfoto van de beller, zie foto 19) kan evenmin afgeleid dat uw moeder gebeld werd door een man die naar u vroeg.

Dat u in Venezuela heel actief tegen het regime was op sociale media is niet meer dan een blote bewering die u niet staft aan de hand van overtuigende feiten of elementen (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 18). Vooreerst hebt u tijdens uw eerste verzoek nooit sociale media activiteiten ingeroepen als vlucht-motief. Gevraagd naar uw sociale media accounts antwoordde u als volgt: "Ja Facebook, Instagram en twitter, ik doe daar weinig mee tegenwoordig. Ik zet daar algemene zaken op, niets meer tegen het regime want moeder woont er nog altijd" (notities persoonlijk onderhoud eerste verzoek, dd. 6 augustus 2020, p. 5). Uw, weliswaar niet geheel duidelijke, comment over een gsm van Sony Ericson (foto 13) kan niet geïnterpreteerd worden als kritiek op het regime van Maduro. Uit de foto van een Sony Ericson gsm (foto 12) kan niet afgeleid worden dat dit uw gsm was die later gestolen werd zoals u lijkt te insinueren in uw handgeschreven en moeilijk leesbaar comment boven de foto. Op de andere door u voorgelegde fotos en screenshots is nergens uw volledige naam te zien. Bovendien verklaart u dat u denkt dat u de meeste foto's van uw twitteraccount hebt verwijderd (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 18).

Dat uw keukenraam vernield werd in 2016 is eveneens een loutere blote bewering. U maakte hier trouwens geen melding van tijdens uw eerste verzoek. Nergens uit uw verklaringen blijkt bovendien dat er een verband zou zijn met uw beperkt politiek activisme in Venezuela. Uit de voorgelegde foto's kan niet eens afgeleid worden over wiens woning het gaat. (Verklaring Volgend verzoek, vraag 16 en 18.).

Wat betreft uw vrees dat u en uw (ongeboren)kind gedood zouden worden in geval van terugkeer naar Venezuela en uw verwijzing naar de heksenjacht tegen opposanten dient herhaald dat er reeds werd vastgesteld dat er geen indicaties aanwezig zijn dat u bij terugkeer Venezuela problemen zal ondervinden omwille van uw deelname aan betogingen en uw activiteiten voor Nuvipa (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 20,22 en 23).

Indien u in België een verblijfsstatus wenst te bekomen op basis van uw goede integratie in België (u bent Nederlands aan het leren, u volgde een integratiecursus en u hebt hier al gewerkt) dient u de hiertoe geëigende procedures aan te wenden (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 17 en 23).

Uw verklaarde psychologische problemen werden hierboven reeds besproken. Medische problemen op zich houden bovendien geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 12).

De overige door u voorgelegde foto's kunnen evenmin iets wijzigen aan de eerdere vaststellingen over uw beperkt activisme. Uit de foto waar u poseert op straat met een massa mensen op de achtergrond kan niet worden afgeleid dat u daadwerkelijk als deelnemer aanwezig was op een manifestatie tegen de overheid (Foto 9). Op een andere foto genomen in een binnenruimte met trap kan niet afgeleid worden waarom daar een mensenmassa aanwezig is (foto 9). Betreffende de poging tot hacking van uw email na het vermelden van de Venezolaanse president in een comment op Twitter dient opgemerkt dat dit een loutere blote bewering betreft. Uit de neergelegde screenshots kan immers geenszins worden afgeleid dat uw comment op Twitter zou geleid hebben tot een poging tot hacking. Bovendien blijkt uit de voorgelegde screenshot dat uw Twitter account privé is en dat de accountnaam niet uw volledige naam bevat (zie groene map, stuk 3). Uit de twee andere screenshots blijkt enkel dat er aan u gevraagd wordt om uw paswoord te wijzigen naar aanleiding van een datalek, maar niets meer (groene map, stuk 3). Daarnaast hebben dergelijke screenshots op zich al een beperkte bewijswaarde aangezien het mogelijk is om beeldmateriaal te bewerken. Uit de twee screenshots van een artikel op Instagram over Biden en de dictatuur van Maduro kan niet afgeleid worden wanneer dit gepost werd. Er kan evenmin uit afgeleid worden of het een publiek toegankelijk of een privé account betreft. De accountnaam is trouwens niet te zien (groene map, stuk 2).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het EVRM (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het begrip reëel risico wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch (RvV 20 november 2017, nr. 195 228).

Het CGVS benadrukt in dit verband dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen dan ook staven met een begin van bewijs. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Bovendien heeft het EHRM overwogen dat een loutere mogelijkheid op een onmenselijke behandeling als gevolg van de onzekere situatie in een land, op zich geen aanleiding geeft tot een schending van artikel 3 van het EVRM (zie EHRM, *Fatgan Katani e.a. v. Duitsland*, 31 mei 2001 en EHRM, *Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk*, 30 oktober 1991, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het EHRM beschikt slechts een algemene situatie beschrijven, de concrete beweringen van de verzoekende partij in een bepaalde zaak moeten gestaafd worden door andere bewijsmiddelen (zie EHRM, *Y. v. Rusland*, 4 december 2008, § 79; EHRM, *Saadi v. Italië*, 28 februari 2008, § 131; EHRM, *N. v. Finland*, 26 juli 2005, § 167; EHRM, *Mamatkulov and Askarov v. Turkije*, 4 februari 2005, § 73; EHRM, *Muslim v. Turkije*, 26 april 2005, § 68). De verzoeker om internationale bescherming moet derhalve concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. U kan dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in Venezuela, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit of naar uw land van gewoonlijk verblijf een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing loopt. Dit klemmt des te meer nu uit de beschikbare informatie blijkt dat niet elke persoon woonachtig in Venezuela in precarie omstandigheden leeft.

Wat de lamentabele socio-economische situatie in Venezuela betreft zoals deze omschreven wordt in de COI Focus Venezuela: *Situatieschets van 28 april 2021*, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situatieschets_20210428.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/situatieschets-0> en EASO: *Venezuela Country Focus van augustus 2020*, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Venezuela.pdf merkt het CGVS voorts op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico is op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de economische situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden, bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, *T. v. Verenigd Koninkrijk*). Socio-economische overwegingen in asielzaken zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit betreft in essentie ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht

op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 76 en § 92).

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat de loutere vaststelling dat de socio-economische situatie in België verschilt van deze in Venezuela en/of dat er sprake is van ongelijkheden in voorzieningen (medisch, sociaal of andere) niet volstaat om te besluiten dat er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Evenmin rechtvaardigt het gegeven dat de socio-economische situatie in Venezuela op zeer korte tijd verslechterd is de toekenning van een internationale beschermingsstatus. U dient daarentegen aan te tonen dat uw levensomstandigheden in Venezuela precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting.

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd reeds geoordeeld dat uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit niet kon worden afgeleid dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. In het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming brengt u geen nieuwe elementen aan die deze beoordeling kunnen wijzigen.

Uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit kan aldus niet afgeleid worden dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situatieschets van 28 april 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situatieschets_20210428.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/situatieschets-0> en EASO: Venezuela Country Focus van augustus 2020, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Venezuela.pdf blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen komt veelvuldig voor in Venezuela. Het merendeel van deze misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Uit de geconsulteerde bronnen blijkt dat dit geweldspatroon sterker aanwezig is in bepaalde delen van het land. De deelstaten Sucre, Aragua, Miranda en het hoofdstedelijk district, de grensstaten met Colombia (Zulia, Táchira en Apure) evenals de deelstaten in Zuid-Venezuela (Amazonas en Bolívar) vertonen een hogere prevalentie van crimineel en politieel geweld. Dit geweld kadert echter niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

In Zulia, Táchira en Apure evenals in de Zuid-Venezolaanse staten Amazonas en Bolívar, is er naast crimineel en politieel geweld ook een grotere aanwezigheid van gewapende groeperingen waar te nemen, hetgeen een invloed heeft op het dagelijks leven van de burgerbevolking. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De geconsulteerde bronnen geven spreken van een zeer klein aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Het CGVS erkent dat de situatie in Venezuela problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt evenwel over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Ze stelt dat uitgaande van de feitelijke gegevens van het dossier, het Commissariaat-generaal op een kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen.

Verzoekster verwijst naar de definitie van het begrip 'vluchteling', vervat in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Vervolgens merkt ze op dat voor het beoordelen van de vrees voor vervolging het standpunt van UNHCR over de toepassing van het Vluchtelingenverdrag in een situatie van gewapend conflict en geweld van 2 december 2016 in acht dient te worden genomen, namelijk de UNHCR, "Guidelines on International Protection No. 12: Claims for refugee status related to situations of armed conflict and violence under

Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the regional refugee definitions.” Ze citeert hieruit en voegt eraan toe dat in dit rapport van UNHCR een aantal belangrijke principes naar voor worden geschoven voor de beoordeling van de gegronde vrees voor vervolging in een context zoals die van Venezuela. Ze wijst er in dit verband op, citerende uit de Guidelines, dat voor het beoordelen van de vervolging rekening dient te worden gehouden met de algemene context van een conflictsituatie die het effect van schade aan een persoon kan verergeren tot het niveau van vervolging, en dat zowel de directe als de indirecte gevolgen van het conflict, cumulatief of onafhankelijk van elkaar, vervolging kunnen uitmaken.

Verzoekster past dit vervolgens op haar situatie toe als volgt: *“De situatie in Venezuela is zeer complex en wordt gekenmerkt door mensenrechtenschendingen op grote schaal. Zowel burgerlijke en politieke als socio-economische basisrechten worden geschonden. Deze mensenrechtenschending zijn het gevolg van een politiek beleid en worden grotendeels begaan door de staat. Ook paramilitaire- en criminele bendes begaan geweld ten aanzien van burgers maar in veel gevallen kan niet simpelweg gesproken worden van criminele bendes omdat er een link is met de staat en een achterliggende politiek. Mensenrechtenschendingen nemen verschillende vormen aan: gewelddadige repressie van iedereen die kritisch durft te zijn ten aanzien van het regime; geweld door bendes die gesteund of getolereerd worden door de staat; sociaal en economisch geweld in de vorm van de onbeschikbaarheid van elementaire levensmiddelen, het aan burgers onttrekken van buitenlandse humanitaire hulp en het van partijsteun afhankelijk maken van toegang tot basiszaken zoals voedsel.*

Verzoekster was in haar thuisland heel sterk geëngageerd voor de partij NUVIPA. Zij is fervent tegenstander van Maduro. Zij naam deel aan zeer veel manifestaties.

Tijdens het eerste verzoek internationale bescherming, legde verzoekster onder meer een certificaat van uitoefening van de functies en van politieke participatie neer.

Er deden zich verdere ontwikkelingen voor in haar dossier en om die reden vroeg verzoekster opnieuw internationale bescherming aan. Haar bankrekeningen werden geblokkeerd. Tijdens dit volgend verzoek meldde verzoekster eveneens dat het keukenraam werd verlied in 2016. Uit angst voor represailles diende zij geen klacht in. Zij meldde eveneens dat vijf mannen van Sebinbij haar bovenburen probeerden binnen te dringen, maar dit was niet gelukt. Haar moeder leeft al 3 jaar opgesloten uit vrees voor het geweld. Zij kreeg op 28 juli 2020 een anoniem telefoontje van een onbekende man die naar verzoekster vroeg. Verzoekster heeft zeer veel stress en is in behandeling bij een psycholoog.

Verzoekster bevestigt dat zij politiek sterk geëngageerd was in haar thuisland. Ook al bekleedde zij geen prominente rol, toch wordt zij geviseerd en is haar leven én het leven van haar pasgeboren zoontje in gevaar in geval van terugkeer.

Verzoekster voegt er nog aan toe dat zij geenszins om economische redenen naar Europa is gevlucht. Zij had immers haar eigen bedrijf in natuurlijke cosmetica en huidverzorgingsprodukten.”

Verzoekster wijst voorts op de veiligheidssituatie in Venezuela en merkt in dit verband, verwijzende naar algemene informatie, o.a. op dat het het tweede meest gewelddadige land ter wereld is, met hoofdstad Caracas als tweede gevaarlijkste stad ter wereld, dat het aantal geregistreerde gewelddadige moorden in Venezuela in 2016 10 keer hoger was dan het gemiddelde op wereldniveau, dat het geweld een impact heeft op het dagelijkse leven van de volledige bevolking, en dat er verschillende bendes en paramilitaire groeperingen actief zijn en geweld uitoefenen ten aanzien van de bevolking en zij in veel gevallen ofwel politiek gelinkt zijn aan de overheid of door haar worden getolereerd. Ze verwijst in dit verband naar *“Collectivos”*, criminele bendes en drugsbendes. Iedereen die zich kritisch uit ten aanzien van het regime riskeert vervolging, aldus verzoekster die dienaangaande opnieuw verwijst naar en citeert uit landeninformatie. Volgens verzoekster is het om die reden geen vereiste dat zij een prominente rol zou hebben gespeeld in haar activisme tegen Maduro. Het feit dat zij openlijk kritiek heeft geuit tegen het regime volstaat om een vrees voor vervolging aannemelijk te maken, zo meent ze. Verzoekster wijst vervolgens op de straffeloosheid, waarbij ze opnieuw verwijst naar algemene informatie. Inzake de *“economische en sociale rechten”* geeft verzoekster aan dat de bevolking er niet meer in slaagt te voorzien in elementaire basisbehoeften en de situatie er verder zal verslechteren. Ze citeert uit landeninformatie en stelt dat hieruit blijkt dat de volledige bevolking slachtoffer is. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit informatie omtrent de toegang en beschikbaarheid van voedsel en het feit dat vrouwen en kinderen in het bijzonder worden geraakt. Vervolgens wordt opgeworpen: *“Verzoekster is zopas bevallen van een zoontje. Hij riskeert onvoldoende voeding te krijgen, met alle dramatische gevolgen vandien.”* Vervolgens wordt in het verzoekschrift verwezen naar informatie specifiek met betrekking tot gezondheidszorg. Volgens verzoekster weigert de staat bewust de situatie van haar bevolking te verbeteren door het weigeren van humanitaire hulp. De reeds zeer beperkte toegang tot economische en sociale rechten wordt verder beperkt door ze afhankelijk te maken van loyaliteit aan de heersende partij en door corruptie, zo luidt het verzoekschrift verder met verwijzing naar landeninformatie. Uit informatie van de VN blijkt volgens verzoekster dat vervolging voor een kritische houding ten aanzien van het regime zich uitbreidt naar familieleden.

Het feit dat een conflict een impact heeft op grote groepen mensen of in het algemeen op burgers staat het aantonen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag niet in de weg, aldus verzoeker die vervolgt dat dit gegeven integendeel juist de gegrondheid van de vrees versterkt. Zij voegt hieraan toe dat voor de toepassing van het Vluchtelingenverdrag geen gedifferentieerd risico dient te worden aangetoond.

Verzoekster merkt op dat *“Uit bovenstaande informatie blijkt dat in het algemeen de bevolking van Venezuela slachtoffer is van de onveiligheids- en socio-economische situatie. Voor wat betreft de socio-economische situatie blijft niemand gespaard behalve een kleine groep geprivilegeerden die nauwe banden onderhouden met de overheid.*

Deze factoren, direct of indirect gelinkt aan de veiligheidssituatie, dwingen mensen het land te ontvluchten. Volgens UNHCR is voor een zeer groot aantal Venezolanen de nood aan internationale bescherming aangetoond:(...)”

Verzoekster wijst vervolgens op de prospectieve beoordeling van de vrees. Ze licht toe dat een persoon niet dient aan te tonen dat hij reeds werd vervolgd in het verleden, doch de vrees prospectief dient te worden beoordeeld, waarbij rekening moet worden gehouden met de evolutie van de situatie in de toekomst. Volgens verzoekster onderzoekt het Commissariaat-generaal onvoldoende de toekomstige vrees. *“Een persoon moet niet reeds vervolgd zijn in het verleden om aanspraak te maken op de vluchtelingenstatus. Op basis van het profiel en de objectieve situatie in het land van herkomst dient het CGVS in te schatten wat er na terugkeer zou gebeuren”,* zo luidt het.

Wat betreft de *“link met de conventiegrond”,* werpt verzoekster op dat er in Venezuela sprake is van afbraak van de democratie en de rechtstaat, met als gevolg mensenrechtenschendingen op grote schaal waarvan de burgerbevolking het slachtoffer is. Verzoekster duidt erop dat het geweld dient te worden gezien binnen de ontwikkeling van Venezuela onder Maduro naar een dictatuur waar alle macht in handen is van de uitvoerende macht en in het bijzonder de president en het leger, met als gevolg de totale afbraak van de democratie en de rechtstaat. Het is, zo stelt verzoekster, duidelijk dat dit regime aan de basis ligt van de huidige crisis en dat de mensenrechtenschendingen ten aanzien van de bevolking politiek gegrond zijn. Ze wijst er vervolgens op dat op 26 maart 2020 de DEA een beloning van 15 miljoen dollar heeft uitgevaardigd voor informatie die leidt tot de arrestatie van de *“voormalige president”* Maduro, wegens narcoterrorisme, corruptie, drugshandel en andere criminele feiten.

Verzoekster betoogt voorts over het intern vluchtalternatief, waarbij ze opmerkt dat de bewijslast inzake het identificeren van een intern vluchtalternatief evenals de pertinentie en redelijkheid ervan bij de asielinstanties ligt, de vooropgestelde plaats een veilig en zinvol alternatief voor de toekomst dient te bieden en de asielzoeker dient te worden gehoord inzake de relevantie en redelijkheid van dit alternatief. Volgens verzoekster blijkt uit de COI-focus met betrekking tot de veiligheidssituatie in Venezuela dat het voor het Commissariaat-generaal onmogelijk is om het geweld in kaart te brengen. *“Gezien het geweld algemeen verspreid is en eveneens de socio-economische crisis het volledige land treft kan momenteel niet ingezien worden hoe een intern vluchtalternatief toegepast wordt overeenkomstig de voorwaarden van UNHCR”,* zo oppert ze.

Verzoekster argumenteert vervolgens over *“Geloofwaardigheid, documenten en het voordeel van de twijfel”* en licht toe als volgt:

“Geloofwaardigheid mag een onderzoek naar en beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag niet in de weg staan, zo stelt de RvV.

(...)

Zowel de neergelegde documenten als de verklaringen van verzoekster dienen in overweging genomen te worden bij het evalueren van haar geloofwaardigheid. Zo stelde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak M.A. tegen Zwitserland:

(...)

Zelfs wanneer verklaringen beschouwd worden als niet geloofwaardig dient rekening gehouden te worden met documenten gezien zij op zich kunnen volstaan om een realiteit van het risico aan te tonen. Zo besliste het Hof in I. t. Zweden:

(...)

In dezelfde zin stelt UNHCR dat een beoordeling van geloofwaardigheid gebaseerd dient te zijn op het geheel van bewijselementen,

(...)

Ten slotte dient aangestipt te worden dat vervolging onder het Vluchtelingenverdrag niet buiten kijf moet staan. Aangetoond dient te worden dat er een redelijke mogelijkheid bestaat dat een persoon slachtoffer wordt van vervolging:

(...)

In dit kader dient eveneens gewezen te worden op het algemeen principe binnen het Vluchtelingenrecht van het voordeel van de twijfel. Dit principe erkent de moeilijkheden die verzoekster ondervindt bij het verzamelen van bewijsmateriaal ter ondersteuning van haar vrees. UNHCR stelt in dit verband:

(...)

De aangehaalde elementen dienen niet noodzakelijk op persoonlijke ervaring gestoeld te zijn. Het lot van vrienden, familie of mensen behorende tot dezelfde groep kunnen de vrees aantonen:

(...)

Verzoekster heeft ruimschoots voldaan aan de medewerkingsplicht. Zij heeft met alle mogelijke middelen haar problemen trachten uiteen te zetten. Zij bezorgde aan de Dienst Vreemdelingenzaken ook een attest van haar behandelende psycholoog, dit om haar angst te staven voor een mogelijke verplichte terugkeer naar haar thuisland."

Verzoekster voert nog aan dat de bestreden beslissing niet zorgvuldig werd genomen, en merkt tevens op dat zij haar problemen tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal naar waarheid heeft uiteengezet.

Tot slot citeert verzoekster artikel 48/4, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. Ze stelt een reëel risico op ernstige schade te lopen in de zin van voormeld artikel, § 2, b) en c) en verwijst naar hetgeen ze eerder in haar verzoekschrift heeft uiteengezet.

2.2. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 19 augustus 2022 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over met verwijzing naar volgende informatie:

- COI Focus "Venezuela: Situatieschets" van 30 mei 2022;
- EASO: Venezuela Country Focus van augustus 2020.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

3.2. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

"§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, pt. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, pt. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, pt. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, C-18/20, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, pt. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, pt. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds werden beoordeeld in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet werd betwist, doch ongegrond werd bevonden, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie

van dien aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek), moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153)

4. Onderzoek van de nieuwe elementen

4.1. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming haalde verzoekster aan dat zij en haar ex-man in 2016 het slachtoffer waren van een carjacking, in 2017 haar gsm werd gestolen en vier mannen hen in februari/maart 2018 probeerden te ontvoeren. Verzoekster gaf aan dat dit allemaal heeft te maken met haar activisme voor de partij Nuvipa waarvan ze in 2015 lid werd, waarvoor ze logistieke taken vervulde en getuige was bij de verkiezingen. Zij stelde ook te hebben deelgenomen aan manifestaties tegen de overheid. Daarnaast zou haar naam op de Tascon-lijst hebben gestaan, waardoor zij geen nieuwe job kon vinden, geen eten kon kopen, haar merknaam niet kon registreren en geen echtscheidingsakte kon krijgen. Na haar vertrek uit Venezuela zou haar bankrekening zijn afgesloten.

De commissaris-generaal nam op 14 september 2021 ten aanzien van verzoekster een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 21 december 2021 bevestigde de Raad deze weigeringsbeslissing bij arrest nr. 265 984. In voormeld arrest oordeelt de Raad onder meer dat (i) verzoeksters politiek engagement tegen het regime van Maduro eerder beperkt was, dat er geen verband is tussen haar politieke activiteiten en de criminaliteit waarvan ze het slachtoffer was en verzoekster evenmin enige link toont tussen het feit dat haar naam op de Tascon-lijst staat en haar administratieve problemen, (ii) het geweld in Venezuela wijdverspreid is en de oorzaken ervan veelzijdig en complex zijn en verzoekster niet aantoont dat zij omwille van haar beperkt politiek activisme persoonlijk werd geviséerd, (iii) verzoekster niet aannemelijk maakt in de negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten te staan in geval van terugkeer, (iv) verzoekster niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in haar elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien, en (v) bij gebrek aan een gewapend conflict in verzoeksters regio van herkomst Caracas artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet geen toepassing kan vinden.

4.2. Op 6 januari 2022 dient verzoekster huidig volgend verzoek in.

Verzoekster verklaart dat haar leven nog steeds in gevaar is en verwijst bij haar nieuw verzoek opnieuw naar haar activisme tegen het regime van Maduro en de problemen die daaruit voortvloeiden. Bijkomend werpt verzoekster op dat zij in het verleden heel actief was op sociale media en dit vooral op Twitter en Instagram. Verder zouden er enkele incidenten hebben plaatsgevonden die zij niet vermeldde tijdens het eerste verzoek. Ten eerste zou in de Heilige week van 2016 het keukenraam van verzoekster zijn vernield. Niemand had iets gezien en verzoekster diende uit angst geen klacht in. Daarnaast hebben vijf mannen van Sebin bij de bovenburen van verzoekster proberen binnen te dringen, maar dit zou hen niet zijn gelukt. Daarnaast zou de moeder van verzoekster al drie jaar opgesloten leven in Venezuela omdat er veel geweld is in haar buurt. Zo zou er zijn geschoten op een appartementsblok. Tot slot kreeg de moeder van verzoekster op 28 juli 2020 een telefoontje van een onbekende man die vroeg naar verzoekster.

Ter ondersteuning van het volgend verzoek legde verzoekster volgende documenten neer: kopieën van foto's en screenshots met handgeschreven commentaar in de marge, twee screenshots van een Instagram bericht over Biden en de dictatuur van Maduro en drie screenshots en een begeleidende e-mail waaruit volgens verzoekster blijkt dat zij slachtoffer werd van een poging tot hacking nadat zij op Twitter een comment had geplaatst waarin zij naar president Maduro had verwezen.

De kernvraag is of voorgaande elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

4.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

4.3.1. Vooreerst oordeelt de commissaris-generaal terdege dat verzoeksters tweede beschermingsverzoek steunt op dezelfde motieven als deze die zij reeds aanhaalde in het kader van haar eerste beschermingsverzoek.

Bij arrest nr. 265 984 van 21 december 2021 heeft de Raad met betrekking tot deze motieven geoordeeld dat verzoeksters politiek engagement tegen het regime van Maduro eerder beperkt was, dat er geen verband was tussen haar politieke activiteiten en de criminaliteit waarvan ze het slachtoffer was en dat zij evenmin enige link aantoonde tussen het feit dat haar naam op de Tascon-lijst staat en haar administratieve problemen. Verder oordeelde de Raad dat verzoekster niet aannemelijk maakte dat de criminaliteit waarmee zij en haar partner werden geconfronteerd, politiek geïnspireerd zou zijn en dat zij persoonlijk werd geviséerd.

Nu verzoekster in het kader van haar tweede beschermingsverzoek opnieuw verwijst naar eerdere verklaringen over haar activisme tegen het regime van Maduro en de problemen die volgens haar daaruit voortvloeiden (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16 en 19), stelt de commissaris-generaal terecht: *"Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter en alleen vasthoudt aan uw eerder aangehaalde motieven is niet van dien aard om de voorgaande beoordelingen in een ander daglicht te plaatsen."*

Verzoekster ontkent noch betwist in haar verzoekschrift dat zij haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die zij naar aanleiding van haar vorig, eerste verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet. Integendeel, ze wijst opnieuw op haar activisme tegen Maduro en het feit dat zij openlijk kritiek heeft geuit tegen het regime als reden waarom zij vervolging vreest. De Raad herhaalt dat loutere verklaringen die neerkomen op een herhaling van de motieven die zij reeds in het kader van haar eerste beschermingsverzoek aanhaalde, geen aanleiding kunnen geven tot een nieuwe beoordeling van het vluchtrelaas.

4.3.2. Wat betreft de overige elementen die verzoekster heeft voorgelegd in het kader van haar tweede beschermingsverzoek, wordt in de bestreden beslissing terdege gemotiveerd:

"U verklaart dat de gedachte dat u zou moeten terugkeren naar Venezuela u heel veel stress bezorgt en dat u hiervoor een psychologische behandeling volgt (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 12). U legt echter geen attesten voor ter staving van deze behandeling."

(...)

Dat uw moeder is opgebeld door een onbekende die naar u vroeg is een loutere blote bewering die u niet aan de hand van overtuigende feiten of elementen hebt gestaafd (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 18). Van het feit dat ze al drie jaar binnen blijft en dat de Sebin bij haar bovenburen trachtte binnen te komen kan hetzelfde gezegd worden. Uit de foto van een gedeelte van het gsm scherm van uw moeder (foto 18) kan niets worden afgeleid over de inhoud van het gesprek met een persoon die haar op 28 juli 2020 gebeld heeft. Dat het werkelijk de gsm van uw moeder betreft en dat de beller een man was die zijn identiteit niet prijs gaf kan evenmin worden vastgesteld. Uit de screenshot van de foto van een hond (volgens uw beweringen de profielfoto van de beller, zie foto 19) kan evenmin afgeleid dat uw moeder gebeld werd door een man die naar u vroeg.

Dat u in Venezuela heel actief tegen het regime was op sociale media is niet meer dan een blote bewering die u niet staft aan de hand van overtuigende feiten of elementen (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 18). Vooreerst hebt u tijdens uw eerste verzoek nooit sociale media activiteiten ingeroepen als vluchtmotief. Gevraagd naar uw sociale media accounts antwoordde u als volgt: "Ja Facebook, Instagram en twitter, ik doe daar weinig mee tegenwoordig. Ik zet daar algemene zaken op, niets meer tegen het regime want moeder woont er nog altijd" (notities persoonlijk onderhoud eerste verzoek, dd. 6 augustus 2020, p. 5). Uw, weliswaar niet geheel duidelijke, comment over een gsm van Sony Ericson (foto 13) kan niet geïnterpreteerd worden als kritiek op het regime van Maduro. Uit de foto van een Sony Ericson gsm (foto 12) kan niet afgeleid worden dat dit uw gsm was die later gestolen werd zoals u lijkt te insinueren in uw handgeschreven en moeilijk leesbaar comment boven de foto. Op de andere door u voorgelegde fotos en screenshots is nergens uw volledige naam te zien. Bovendien verklaart u dat u denkt dat u de meeste foto's van uw twitteraccount hebt verwijderd (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 18).

Dat uw keukenraam vernield werd in 2016 is eveneens een loutere blote bewering. U maakte hier trouwens geen melding van tijdens uw eerste verzoek. Nergens uit uw verklaringen blijkt bovendien dat er een verband zou zijn met uw beperkt politiek activisme in Venezuela. Uit de voorgelegde foto's kan niet eens afgeleid worden over wiens woning het gaat. (Verklaring Volgend verzoek, vraag 16 en 18.).

Wat betreft uw vrees dat u en uw (ongeboren)kind gedood zouden worden in geval van terugkeer naar Venezuela en uw verwijzing naar de heksenjacht tegen opposanten dient herhaald dat er reeds werd vastgesteld dat er geen indicaties aanwezig zijn dat u bij terugkeer Venezuela problemen zal ondervinden omwille van uw deelname aan betogingen en uw activiteiten voor Nuvipa (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 20,22 en 23).

Indien u in België een verblijfsstatus wenst te bekomen op basis van uw goede integratie in België (u bent Nederlands aan het leren, u volgde een integratiecursus en u hebt hier al gewerkt) dient u de hiertoe geëigende procedures aan te wenden (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 17 en 23).

Uw verklaarde psychologische problemen werden hierboven reeds besproken. Medische problemen op zich houden bovendien geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 12).

De overige door u voorgelegde foto's kunnen evenmin iets wijzigen aan de eerdere vaststellingen over uw beperkt activisme. Uit de foto waar u poseert op straat met een massa mensen op de achtergrond kan niet worden afgeleid dat u daadwerkelijk als deelnemer aanwezig was op een manifestatie tegen de overheid (Foto 9). Op een andere foto genomen in een binnenruimte met trap kan niet afgeleid worden waarom daar een mensenmassa aanwezig is (foto 9). Betreffende de poging tot hacking van uw email na het vermelden van de Venezolaanse president in een comment op Twitter dient opgemerkt dat dit een loutere blote bewering betreft. Uit de neergelegde screenshots kan immers geenszins worden afgeleid dat uw comment op Twitter zou geleid hebben tot een poging tot hacking. Bovendien blijkt uit de voorgelegde screenshot dat uw Twitter account privé is en dat de accountnaam niet uw volledige naam bevat (zie groene map, stuk 3). Uit de twee andere screenshots blijkt enkel dat er aan u gevraagd wordt om uw paswoord te wijzigen naar aanleiding van een datalek, maar niets meer (groene map, stuk 3). Daarnaast hebben dergelijke screenshots op zich al een beperkte bewijswaarde aangezien het mogelijk is om beeldmateriaal te bewerken. Uit de twee screenshots van een artikel op Instagram over Biden en de dictatuur van Maduro kan niet afgeleid worden wanneer dit gepost werd. Er kan evenmin uit afgeleid worden of het een publiek toegankelijk of een privé account betreft. De accountnaam is trouwens niet te zien (groene map, stuk 2)."

Verzoekster ontkracht noch weerlegt voorgaande pertinente bevindingen van de commissaris-generaal, en zij onderneemt hiertoe zelfs geen, laat staan een ernstige poging. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen concrete en objectieve argumenten bijbrengt ter ontkrachting of weerlegging van de gedane bevindingen. Verzoekster beperkt zich immers tot het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het louter tegenspreken van de gedane bevindingen op algemene wijze, het formuleren van algemene beweringen en kritiek en het op algemene wijze verwijzen naar algemene informatie, van onder meer UNHCR, zonder deze echter op haar persoonlijke situatie te betrekken en aannemelijk te maken. Dit alles is geenszins van aard om afbreuk te doen aan de beoordeling in het kader van haar vorig, eerste verzoek om internationale bescherming.

Waar verzoekster er thans op wijst dat zij bij haar eerste verzoek om internationale bescherming onder meer een certificaat van uitoefening van de functies en van politieke participatie heeft neergelegd, onderstreept de Raad dat hiermee reeds rekening werd gehouden en hierover werd geoordeeld in voormeld arrest nr. 265 984 van 21 december 2021. Verzoekster kan onderhavig beroep niet aanwenden als vorm van beroep tegen de beoordeling in het kader van haar vorig verzoek om internationale bescherming, die definitief is geworden. Over die stukken werd reeds geoordeeld, net als over verzoeksters verklaringen dat haar bankrekeningen in Venezuela werden geblokkeerd zoals ze thans herhaalt. Deze elementen maken dan ook geen nieuw element uit in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

In het verzoekschrift wordt verder opgemerkt dat verzoekster aan de Dienst Vreemdelingenzaken een attest van haar behandelende psycholoog bezorgde, doch dit blijkt nergens uit het administratief dossier en wordt door verzoekster op generlei wijze aangetoond. Verzoekster toont niet aan eerder effectief een dergelijk attest te hebben neergelegd en laat na bij haar verzoekschrift medische/psychologische documenten bij te brengen. De vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekster geen attesten voorlegt ter staving van haar psychologische behandeling blijft bijgevolg gehandhaafd.

De algemene en loutere bewering in het verzoekschrift dat, ofschoon zij geen prominente rol bekleedde, zij toch wordt gevisieerd en dat haar leven en dat van haar pasgeboren zoontje in gevaar is in geval van terugkeer, vermag geen afbreuk te doen aan voormelde beoordeling van de Raad dat verzoekster geenszins aantoonde dat zij in Venezuela om politieke redenen persoonlijk werd of wordt gevisieerd. Het louter ontkennen is geenszins van aard voormelde beoordeling in een ander daglicht te stellen. Het komt aan verzoekster toe het tegendeel in concreto aan te tonen en om op concrete en overtuigende wijze een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, waartoe zij (op voormelde algemene wijze) echter in gebreke blijft.

De commissaris-generaal stelt dan ook terecht vast, op grond van zijn verschillende vaststellingen die niet worden ontkracht of weerlegt, dat verzoekster met de door haar neergelegde documenten en bijkomende verklaringen er niet in slaagt de eerdere beoordeling, gedaan in het kader van haar eerste beschermingsverzoek, om te buigen.

4.3.3. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift hoofdzakelijk tot theoretische uiteenzettingen, waarbij zij o.a. duidt op een aantal principes die UNHCR naar voren schuift bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging, en het wijzen op de algemene socio-economische, mensenrechten- en veiligheidssituatie in Venezuela, waarbij zij uitgebreid verwijst naar en citeert uit algemene landeninformatie van o.a. Human Rights Watch, Office français de protection des réfugiés et apatrides (OFPRA), UNHCR en Inter-American Commission on Human Rights (IACHR), alsook de COI Focus "*Venezuela Situation Sécuritaire, 29 avril 2018*" (Update).

De Raad benadrukt dat, zoals eerder in het kader van haar vorig verzoek om internationale bescherming bij arrest nr. 265 984 van 21 december 2021 werd opgemerkt, verzoekster in concreto dient aan te tonen dat zij in haar land van herkomst wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Verzoekster blijft hiertoe echter op voormelde wijze, door louter te verwijzen naar algemene landeninformatie zonder deze op haar persoonlijke situatie te betrekken en aannemelijk te maken, in gebreke.

4.3.4. Wat de socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela betreft, werd in voormeld arrest reeds geoordeeld dat niet blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van een actor, zoals bedoeld in artikel 48/5, §

1 van de Vreemdelingenwet, doch deze louter het gevolg is van een complexe situatie van verschillende factoren zoals economisch wanbeheer, zware economische sancties, de dalende olieproductie en olie-prijzen, hyperinflatie en een inkrimping van de economie. Met verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Justitie werd erop gewezen dat (inzake het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet), het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld specifiek, dit is individueel, van aard dient te zijn. Hierbij werd vastgesteld dat in verzoeksters geval niet blijkt dat zij in Venezuela persoonlijk wordt geïsoleerd of dat zij behoort tot een groep van geïsoleerde personen. Zij toont namelijk niet aan dat zij bij een terugkeer naar Venezuela op een intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in haar elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien.

Verzoeksters betoog dat de socio-economische situatie in Venezuela op zeer korte tijd is verslechterd, zoals ook blijkt uit de informatie door beide partijen aangebracht, doet geen afbreuk aan het gegeven dat nergens blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in het land overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, laat staan door een opzettelijk handelen of nalaten van zulke actoren. Evenmin toont dit betoog aan dat verzoekster bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou terechtkomen in een mensonwaardige situatie. Verzoeksters mogelijke preciaire situatie en leefomstandigheden bij terugkeer naar Venezuela vallen aldus niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd reeds geoordeeld dat uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit niet kon worden afgeleid dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een ‘onmenselijke en vernederende behandeling’ loopt. In het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming brengt u geen nieuwe elementen aan die deze beoordeling kunnen wijzigen.

Uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit kan aldus niet afgeleid worden dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een ‘onmenselijke en vernederende behandeling’ loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.”

Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen concrete en dienstige argumenten bij die hieraan afbreuk (kunnen) doen. Ze bevestigt daarentegen de eerder gedane vaststellingen en beoordelingen en erkent haar eigen financieel-economisch sterke situatie nu zij in het verzoekschrift laat gelden: *“Verzoekster voegt er nog aan toe dat zij geenszins om economische redenen naar Europa is gevlucht. Zij had immers haar eigen bedrijf in natuurlijke cosmetica en huidverzorgingsprodukten”* (verzoekschrift, p. 6). Gelet op verzoeksters verklaringen waaruit blijkt dat zij het economisch goed had en alles financieel onder controle had in Venezuela, waar zij een *“succesvolle zaak”* had zoals ze eerder tijdens haar gehoor in het kader van huidig verzoek om internationale bescherming al aangaf (administratief dossier 2^e verzoek, map 6 inventaris + documenten DVZ, *“verklaring volgend verzoek”* van 7 februari 2022, vraag 23), weet haar huidige algemene opmerking in het verzoekschrift dat bij een terugkeer in Venezuela haar pasgeboren zoontje riskeert onvoldoende voeding te krijgen met alle dramatische gevolgen vanden allermindst te overtuigen. Verzoekster maakt dit niet aannemelijk en weet met haar algemeen betoog niet te overtuigen. Ze toont niet aan bij terugkeer te zullen belanden in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in haar elementaire levensbehoeften en die van haar zoontje, zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting.

Met de loutere verwijzing naar de socio-economische crisis in Venezuela brengt verzoekster verder geen afdoende concrete op haar persoon betrokken nieuwe feiten en elementen aan die een ander licht kunnen werpen op eerder gedane evaluatie van haar situatie en levensomstandigheden in dat land.

4.3.5. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Om uit te maken er sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van *“willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict”*, wordt rekening gehouden met de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker in geval van terugkeer naar het betrokken land of gebied (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 40; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, CF en DN, pt. 43; EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) - A Judicial Analysis, december 2014, p. 25-26)

In 's Raads arrest nr. 265 984 van 21 december 2021 werd de veiligheidssituatie in de deelstaat Caracas beoordeeld, waaruit verzoekster volgens haar verklaringen afkomstig is en waar ze tot aan haar vertrek heeft verbleven. Verzoekster heeft nergens betwist dat de deelstaat Caracas als haar regio van herkomst moet worden beschouwd. In voormeld arrest werd op basis van de voorliggende landeninformatie vastgesteld dat er op dat ogenblik in de deelstaat Caracas geen gewapend conflict heerste in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en dat verzoekster geen concrete, objectieve informatie aanbracht die deze appreciatie kan ombuigen. De Raad besloot dat bij gebrek aan een gewapend conflict in Caracas artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is.

De Raad stelt vast dat er heden geen nieuwe elementen voorliggen om anders te doen besluiten. Uit de geactualiseerde landeninformatie waar in de aanvullende nota van 19 augustus 2022 naar wordt verwezen, met name de COI Focus van 30 mei getiteld *“Venezuela: Situatieschets”*, blijkt dat enkel in de Venezolaanse deelstaten Sucre, Aragua, Miranda, Falcon, Amazonas en Bolivar sprake is van een gewapend conflict.

Het hoofdstedelijk district Caracas kent weliswaar een hogere prevalentie van crimineel alsook politieel geweld, maar dit geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité (GK)).

Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit voormeld politieel en crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Verder blijkt dat dit politieel en crimineel geweld naar zijn aard en/of vorm doelgericht is. Slachtoffers van politieel of crimineel geweld worden geïsoleerd om een welbepaalde reden of doel. Het merendeel van dit gemeenrechtelijk crimineel geweld of politieel geweld is dan ook geïndividualiseerd, in wezen doelgericht en niet willekeurig.

Verzoekster brengt geen nieuwe feiten of elementen bij die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst Caracas en waaruit zou (kunnen) blijken dat de huidige situatie in Caracas er een is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De informatie die verzoekster bijbrengt (zie verzoekschrift) ligt immers in dezelfde lijn als de door de verwerende partij bijgebrachte informatie.

Verzoeksters argumentatie in haar verzoekschrift omtrent een intern vluchtalternatief, is niet dienstig, aangezien een intern vestigingsalternatief in casu niet aan de orde is.

4.4. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de nieuwe stukken en verklaringen die verzoekster aanbracht in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming en dat hij deze zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Hij heeft aldus wel degelijk een onderzoek gevoerd naar de door verzoekster bijgebrachte nieuwe stukken. Daarbij komt hij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

4.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster werd gehoord op de Dienst Vreemdelingenzaken. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid verklaringen af te leggen met betrekking tot de nieuwe elementen en kon zij nieuwe documenten neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. De stelling

dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Uit het voorgaande blijkt evenmin een schending van de materiële motiveringsplicht.

5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in casu geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster op grond van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar volgend verzoek om internationale bescherming.

Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES